

ROCCORD

Romanian Centre for Country of Origin Research and Documentation
Centrul Roman de Cercetare si Documentare pentru Informatii din Tara de Origine

CNRR – Fundatie de utilitate publica

RĂSPUNS ITO R.D. CONGO – TRIBUNALUL BUCUREȘTI

- 1. Situația drepturilor omului în RD Congo; Tortura și tratamentele inumane și degradante: cazuri de aplicare.**
- 2. Precizați dacă în RD Congo (cu referire specială la partea de est, zona Goma, Kinshasa) există situații de conflict armat, care sunt părțile beligerante și ce obiective urmăresc. Consecințe asupra populației civile.**
- 3. Dacă există practica recrutării cu forța a tinerilor (sau/și minorilor) pentru a fi trimiși în război și consecința refuzului de a participa la război.**
- 4. Sancțiuni în caz de dezertare.**

Vă punem la dispoziție următoarele informații (7 pagini):

1. Situația drepturilor omului în RD Congo; Tortura și tratamentele inumane și degradante: cazuri de aplicare.

Legea prevede libertatea de exprimare și pe cea a presei; totuși, guvernul a restricționat aceste drepturi în practică iar libertatea presei s-a aflat în declin pe parcursul anului. Guvernul a intimidat jurnaliștii și ziariștii pentru a-i forța să practice auto-cenzura. În septembrie, 29 de membri ai unei coaliții mondiale a grupurilor pentru libertatea presei și-au exprimat îngrijorarea despre “declinul constant în climatul jurnalistic și diminuarea spațiului pentru libera exprimare” în contextul apropierii alegerilor prezidențiale din 2011. Într-o scrisoare deschisă, cei 31 de membri ai International Freedom of Expression Exchange (IFEX), inclusiv Media Institute of Southern Africa și Congolese NGO Journalist in Danger, i-au cerut președintelui Kabila să declare un moratoriu asupra încarcerării jurnaliștilor pentru acuzații de defăimare sau insultare a autorităților. IFEX a cerut de asemenea crearea rapidă a Higher Council for Broadcasting and Communication (CSAC) pentru a asigura candidaților accesul echitabil la mass-media de stat în 2011.

[...]

În toate zonele țării, forțele de securitate ale statului au continuat să acționeze cu impunitate de-a lungul anului, comițând numeroase abuzuri grave, inclusiv omoruri ilegale, dispariții, tortură, viol și arestări și detenții arbitrare. Condițiile din închisori și centrele de detenție au fost grele și au pus viața deținuților în pericol, perioade lungi de detenție înainte procesului, lipsa unui judiciar independent și eficient, și interferența arbitrară în viața privată, familie și casă rămânând probleme grave. Membrii forțelor de securitate ale statului au continuat să comită abuzuri și să amenințe jurnaliștii, contribuind la declinul libertății presei. Persoanele deplasate intern au rămas o problemă majoră iar integrarea foștilor combatanți și membri ai grupărilor rebele și milițiilor (RMG) în cadrul forțelor de securitate ale statului și a instituțiilor guvernamentale a fost lentă și lipsită de echitate. Corupția în cadrul guvernului a rămas în continuare penetrantă iar unele corporații au cumpărat minerale de la furnizori care au finanțat activitățile miniere prin entități armate ce au comis abuzuri grave împotriva drepturilor omului. Elemente ale forțelor de securitate ale statului au fost acuzate de moartea unuia dintre principalii apărători ai drepturilor omului din țară și în unele rânduri au bătut sau amenințat susținătorii ai drepturilor omului și au obstrucționat sau amenințat investigatorii pentru drepturile omului din partea ONU. Forțele de securitate ale statului au reținut și recrutat copii soldați și i-au obligat la muncă forțată pe civili. Discriminarea socială împotriva femeilor și a minorităților etnice, traficul de persoane, folosirea pentru muncă a

copiilor și lipsa protecției pentru drepturile muncitorilor au continuat să fie generalizate pe teritoriul țării. Sclavia și discriminarea pigmeilor a fost întâlnită.

[...]

La începutul anului, legea nu incrimina în mod specific tortura; cu toate acestea, în timpul sesiunii parlamentare ce a avut loc între lunile martie – iunie, politicienii au adoptat o lege care incriminează tortura. În ciuda acestei reforme, guvernul nu a aplicat în mod eficient această lege, și în timpul anului au apărut multe rapoarte credibile din partea unor surse informate conform cărora serviciile de securitate au torturat civili, în special deținuți și prizonieri, și au folosit alte tipuri de tratamente crude, inumane și degradante. Majoritatea cazurilor de tortură au fost comise de către membri ai poliției, Agenția Națională de Informații (ANR), și de Forțele Armate ale RD Congo (FARDC), potrivit unor surse credibile. Au existat puține rapoarte conform cărora autoritățile guvernamentale ar fi luat măsuri împotriva membrilor forțelor de securitate a statului care fuseseră responsabile pentru aceste acte.

De exemplu, pe 24 august, uități FARDC compuse din foști membri ai CNDP (Congresul Național pentru Apărarea Poporului) l-au răpit pe Sylvestre Bwira, președintele societății civile din Masisi, Kivu de Nord, acesta fiind reținut și bătut grav de aceștia în cadrul unei închisori subterane, timp de șase zile. Abuzurile au avut loc după ce acesta trimisese o scrisoare deschisă către Președintele Kabila pe 2 august, denunțând abuzurile comise cu impunitate de către trupele Generalului Ntaganda și de administrația paralelă a CNDP din Teritoriul Masisi. Până la sfârșitul anului, autoritățile nu luaseră nicio măsură în această privință.

UNJHRO (UN Joint Human Rights Office) a raportat mai multe cazuri de tortură și tratamente crude, inumane și degradante. De exemplu, pe 21 august, soldați ai FARDC au arestat cinci persoane, incluzând doi minori, acestea fiind suspectate de implicare într-un atac asupra unei baze de păstrare a păcii MONUSCO din Kirumba, Teritoriul Lubero din regiunea Kivu de Nord, care a cauzat moartea a trei trupe de păstrare a păcii. În timp ce aceștia erau reținuți la baza Sectorului 12 al FARDC din Kasando, Teritoriul Lubero, se pare că soldații i-au torturat, aplicându-le între 40 și 120 lovituri cu biciul fiecăruia și arzându-le și mutilându-le picioarele și brațele pentru a obține mărturii. Cei cinci au fost transferați pe 22 august către instanța militară din Goma. Nu au apărut rapoarte conform cărora autoritățile ar fi investigat sau disciplinat soldații FARDC acuzați, nefiind disponibilă nicio informație suplimentară.

[...]

Autoritățile nu au luat nicio măsură împotriva agenților ANR responsabili din Goma care, în 2008, au arestat arbitrar, reținut și maltrat pentru mai multe zile un membru al Uniunii pentru Democrație și Progres Social/Goma, pentru că acesta discutase subiecte politice cu cetățenii locali.

[...]

Autoritățile nu au luat nicio măsură împotriva agenților ANR care au torturat șase deținuți din Închisoarea Centrală Musenze din Goma, Kivu de Nord, în anul 2008. (*US Department of State, Congo, Democratic Republic: "Country Report on Human Rights Practices 2010", 08.04.2011*)

Civili din estul Republicii democratice Congo (RDC) au fost supuși unor violări grave ale drepturilor omului de-a lungul anului de către forțele guvernamentale și de către grupările armate. O grupare armată a luat cu asalt Mbandaka în aprilie; orașul s-a întors sub control guvernamental după două zile de lupte în care se pare că soldații au comis execuții extrajudiciare, violuri și detenții arbitrare. Grupări armate străine și congoleze au comis abuzuri, inclusiv violarea în masă a mai mult de 300 de persoane în iulie și august în nordul provinciei Kivu. Serviciile de securitate au fost responsabile și pentru violări ale drepturilor omului motivate politic. Proeminentul apărător al drepturilor omului Floribert Chebeya a fost ucis în iunie.

Impunitatea pentru violările drepturilor omului a rămas abundentă. Autori cunoscuți, vinovați de crime sub jurisdicție internațională, nu au fost înlăturați din posturile lor sau aduși în fața justiției. În martie, președintele a anunțat că misiunea de menținere a păcii a ONU din RDC (MONUC) urma să părăsească țara până în iunie 2011. Misiunea a fost renumită misiunea de stabilizare a ONU în RDC (MONUSCO) de la 1 iulie ca parte a unui compromis cu guvernul RDC. Mandatul MONUSCO a fost extins cel puțin până în iunie 2011, iar guvernul a fost de acord ca trupele ONU să fie retrase doar după ce există îmbunătățiri vizibile ale situației securitare.

În septembrie, RDC a ratificat Protocolul opțional la Convenția ONU împotriva torturii, care îi cere să garanteze accesul la locurile de detenție observatorilor naționali și ai ONU. În martie, în timpul Analizei universale periodice a ONU, guvernul s-a opus unei recomandări de a garanta observatorilor ONU accesul la centrele de detenție, inclusiv cele ale Agenției naționale a serviciilor secrete (Agence nationale de renseignements, ANR) și ale Gărzii naționale.

O remaniere guvernamentală din martie a eliminat postul de Ministru pentru drepturile omului. Responsabilitatea pentru promovarea drepturilor omului a fost transferată Ministrului de Justiție. În aprilie, guvernul a lansat un Comitet de legătură pentru drepturile omului pentru a îmbunătăți comunicarea între organizațiile pentru drepturile omului și autorități.

[...]

Violul și alte forme de violență sexuală erau răspândite, acestea fiind comise de către forțele de securitate ale guvernului, inclusiv de către Poliția națională și de către grupările armate. Accesul insuficient la îngrijire medicală și impunitatea autorilor crimelor/delictelor a agravat situația supraviețuitorilor violurilor. Membrii forțelor de securitate responsabili de violență sexuală au fost adesea protejați de către ofițerii superiori sau li s-a permis să evadeze de către personalul închisorii.

Între 30 iulie și 2 august, mai bine de 300 de femei, copii și bărbați au fost violați într-o serie de atacuri ce a avut loc în 13 sate din teritoriul Walikale, nordul provinciei Kivu, de către o coaliție a FDLR, Mayi-Mayi și dezertori din FARDC. În timpul atacurilor, sătenii au fost strânși laolaltă, drumurile și căile de comunicare au fost blocate, iar atacatorii au jefuit în mod sistematic casele și i-au violat pe cei ce au încercat să se ascunda sau să scape.

Într-o singură săptămână din aprilie, s-au raportat 16 cazuri de viol comise de forțele guvernamentale, inclusiv un caz de viol în grup comis de ofițeri ai Poliției naționale, în timpul luptelor din Mbandaka, provincia Equateur.

Pe 6 august, se pare că 10 femei au fost violate în Katalukulu, teritoriul Fizi, de către soldați ai FARDC, se pare în semn de represie pentru un atac Mayi-Mayi. (*Amnesty International, Congo, Democratic Republic: "Amnesty International Report 2011 - The State of the World's Human Rights", 13.05.2011*)

Un studiu al oamenilor de știință americani a dezvăluit că 48 de femei și fete sunt violate, în medie, la fiecare oră în R.D. Congo.

În studiul publicat în American Journal of Public Health se scrie că 400.000 de femei cu vârstele între 15-49 de ani au fost violate într-o perioadă de 12 luni între 2006 și 2007.

Media este semnificativ mai mare decât es

timarea la 16.000 de violuri raportate într-un an de către ONU.

Studiul intitulat Estimates and Determinants of Sexual Violence Against Women in the Democratic Republic of Congo, a folosit date provenite dintr-un sondaj realizat de guvern în 2007 pe teme de sănătate. Estimările anterioare au fost realizate pe baza datelor obținute de la poliție și de la centrele medicale.

Cel mai mare număr de violuri a fost înregistrat în provincia măcinată de conflict Kivu de Nord, unde în medie 67 de femei din 1000 au fost violate cel puțin odată.

Totuși raportul a indicat că violența sexuală este răspândită și în afara zonelor de conflict din estul R.D. Congo.

(*BBC News, Congo, Democratic Republic: "48 rapes every hour, US study finds", 12.05.2011*)

Abuzurile comise împotriva drepturilor omului continuă să fie prezente în R.D. Congo în ciuda mișcării spre democrație și spre sfârșitul războiului civil. Forțele de securitate ale guvernului și grupurile armate de rebeli au comis abuzuri grave împotriva civililor. Potrivit grupurilor pentru drepturile omului și Country Reports on Human Rights Practices emis de Departamentul de Stat din SUA, forțele de securitate au fost responsabile de arestări arbitrare, răpiri și torturarea civililor, în ciuda existenței legii care interzice tortura. (*Congressional Research Service, Congo, Democratic Republic: "Background and Current Developments", 29.04.2011*)

Noi amenințări și acte de violență au fost comise împotriva apărătorilor drepturilor omului, jurnaliștilor și oponenților politici. Pe 29 septembrie, doi membri ai asociației pentru drepturile omului Toges Noires, care fuseseră prezenți la arestarea unui bărbat acuzat că a aruncat cu pietre înspre un convoi prezidențial în Kinshasa, au fost luați și trimiși în arest. Cei doi au fost eliberați pe 4, respectiv 6 octombrie, în timp ce bărbatul reținut a murit în arest într-o bază militară din Kinshasa. Investigațiile conduse de către autoritățile congoleze asupra circumstanțelor morții acestuia nu au făcut mari progrese. Pe 12 octombrie, guvernul a ridicat suspendarea pe care o aplicase asupra semnalelor RFI (Radio France Internațional) din RDC pe 26 iulie 2009.

[...]

Pe 12 noiembrie, procesul în cazul uciderii, pe 2 iunie, a activistului pentru drepturile omului Floribert Chebeya Bahizire, membru al organizațiilor congoleze non-guvernamentale Voix des Sans Voix (Vocea celor fără voce) și în cazul dispariției șoferului său, Fidèle Bazana Edadi, a început în fața unui tribunal militar din Kinshasa. Cinci dintre cei opt oficiali ai poliției naționale congoleze au apărut în fața tribunalului pentru o primă audiere. Nu se știe încă unde se ascund ceilalți trei acuzați și se așteaptă ca aceștia să fie judecați în lipsă. Investigația congoleză asupra cazului continuă. Fostul inspector general al Poliției naționale congoleze, John Numbi, cu care dl. Chebeya a avut o întâlnire cu o seară înainte de a muri, a rămas suspendat din funcție. Dl. Numbi nu a fost pus sub acuzație în legătură cu acest caz, dar a apărut în fața tribunalului în calitate de martor.

[...]

Între 16 și 21 octombrie, ca urmare a unor rezultate preliminare publicate pe 24 septembrie, Biroul comun al ONU pentru drepturile omului a continuat investigațiile asupra atacurilor de la Kibua-Mpofi, comise între 30 iulie și 2 august. Investigațiile au arătat că cel puțin 387 de persoane - inclusiv 300 de femei, 23 de bărbați, 55 de fete și 9 băieți - au fost violate de către elemente ale FDLR și Mayi-Mayi Cheka și de către elemente ale unei grupări formate cu un

an în urmă de către fostul ofițer CNDP și dezertor FARDC, „Colonelul” Emmanuel Nsengiyumva. În plus, cel puțin 923 de case și 42 de magazine au fost jefuite și 116 civili au fost răpiți și supuși la muncă forțată. (*UN Security Council, Congo, Democratic Republic: "Report of the Secretary-General on the United Nations Organization Stabilization Mission in the Democratic Republic of the Congo [S/2011/20]", 17.01.2011*)

2. Precizați dacă în RD Congo (cu referire specială la partea de est, zona Goma, Kinshasa) există situații de conflict armat, care sunt părțile beligerante și ce obiective urmăresc. Consecințe asupra populației civile.

Împreună cu neliniștile și tensiunile legate de alegerile ce urmează să aibă loc pe 28 noiembrie 2011, conflictul armat continuă să creeze un climat periculos pentru mii de persoane din Republica Democrată Congo.

În perioada premergătoare alegerilor, ICRC a susținut Societatea Crucii Roșii din Republica Democrată Congo cu resurse umane și financiare pentru calificarea unei echipe de evacuare de urgență a victimelor.

„Prioritatea noastră este de a ne asigura că voluntarii Crucii Roșii sunt în poziția de a răspunde rapid și eficient în cazul apariției unor neliniști,” explică Franz Rachenstein, șeful delegației ICRC din RDC. „De asemenea, este vital să reamintim celor în cauză că personalul medical trebuie tratat cu respect întotdeauna, astfel încât aceștia să își poată face treaba în mod eficient,” continuă acesta. Activitățile umanitare care ajută mii de civili afectați de conflictul armat au loc în provinciile Kivu de Nord, Kivu de Sud, Orientale și Equateur.

În districtele Uele din Provincia Orientale, prezența LRA (Armata de Rezistență a Domnului) înseamnă că persoanele de acolo trăiesc într-o teamă constantă că vor fi atacați din nou. Mii de persoane încă mai caută refugiu în zonele pe care le cred a fi mai sigure. „Nesiguranța și teama de atacuri reprezintă o amenințare constantă care apasă comunitățile care i-au primit pe cei care au fost strămutați,” afirmă Franz Rauchenstein, șeful delegației ICRC din DRC. (*ICRC – DR Congo: „Conflict-related dangers still a daily reality for thousands of people”, 24.11.2011*)

Conflictele interne, în special în zona de est a țării, au continuat să afecteze în mod semnificativ situația drepturilor omului, punând la încercare abilitatea limitată a guvernului a a-și controla în mod efectiv teritoriul, în special în cazul provinciilor Kivu de Sud și de Nord. Conflictele au permis entităților armate să comită abuzuri violente împotriva civililor, existând puține șanse ca guvernul să îi pedepsească pe cei responsabili pentru acestea. Printre aceste entități se numărau miliții armate, cum ar fi Forțele Democratice pentru Eliberarea Rwandei (FDLR) și Mai-Mai (grupuri de auto-apărare bazate pe comunități), ca și elemente disidente ale forțelor armate statale, incluzând foști membri ai Congresului Național pentru Apărarea Poporului (CNDP) și unele unități „obișnuite” ale Forțelor Armate al RDC (FARDC). În timpul anului, milițiile armate au continuat să comită abuzuri numeroase și grave – dintre care unele ar fi putut constitui crime de război – incluzând ucideri nelegitime, dispariții, și acte de tortură. Milițiile de asemenea au recrutat și reținut copiii-soldați, au obligat persoane la muncă silită, și au comis la scară largă infracțiuni legate de violența sexuală. Situația era mai mult complicată de implementarea incompletă a acordurilor de pace din martie 2009, care implicau guvernul și mai multe miliții armate care operau în Kivu de Nord și Sud. În octombrie, Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (UNOHCHR) a oferit detalii despre alegerile cu privire la abuzuri grave, incluzând potențiale crime de război și crime împotriva umanității, comise în țară de către miliții străine și alte entități armate între 1993 și 2003.

[...]

Un conflict separat în care era implicată Armata de Rezistență a Domnului (LRA) din districtele Haut Uele și Bas Uele din Provincia Orientale din nord-estul țării au continuat să aibă un impact extrem de negativ asupra drepturilor omului în cursul anului, cauzând morți, răniri, răpiri, muncă forțată, furturi și insecuritate generalizată. (*US Department of State, Congo, Democratic Republic: "Country Report on Human Rights Practices 2010", 08.04.2011*)

Armata națională, Forțele armate ale Republicii democratice Congo (FARDC), a condus mai multe operațiuni militare împotriva grupărilor armate din estul și nordul RDC. Operațiunea Amani Leo, care a fost lansată în ianuarie împotriva Forțelor democratice de eliberare din Rwanda (FDLR), a condus operațiuni în nordul și sudul provinciei Kivu. Se pare că soldații ai FARDC au supus civili la muncă forțată și detenții arbitrare, confiscând în același timp proprietăți și vite. ONU a furnizat un anumit nivel de asistență logistică și de planificare pentru operațiunea Amani Leo. FARDC au condus operațiuni și împotriva Armatei de rezistență a Domnului – Lord's Resistance Army (LRA) - în provincia orientală și împotriva Forțelor democratice aliate/Armata națională pentru eliberarea Ugandei (AFD/NALU) în marea regiune de nord din nordul provinciei Kivu, care au dus la deplasarea internă a civililor.

Pe 4 aprilie, o grupare armată, Mișcarea independentă de eliberare a aliaților (MLIA), a atacat Mbandaka, capitala provinciei Equateur, controlând părți din oraș timp de două zile. Forțele de securitate congoleze detașate în semn de răspuns se pare că au ucis, violat și reținut civili.

(Amnesty International, Congo, Democratic Republic: "Amnesty International Report 2011 - The State of the World's Human Rights", 13.05.2011)

Armata de Rezistență a Domnului (LRA) a continuat să ucidă civili și să răpească copii în regiunile izolate din centrul Africii într-un ritm alarmant, neîntrezărindu-se un sfârșit pentru aceste acțiuni. După aproape trei ani de când LRA și-a început campania curentă de atacare a satelor și orașelelor din Republica Democrată Congo, Sudanul de Sud și Republica Central-Africană, continuă să existe o imensă diferență a protecției pentru sute de mii de civili care trăiesc în zonele influențate de LRA.

Joseph Kony și alți membri ai conducerii LRA se confruntă cu mandate de arestare din partea Curții Penale Internaționale, și totuși continuă să comită atrocități. Forțele LRA atacă centre ale populației și bat cu ciomege oamenii până îi omoară, răpind copii pentru a-i folosi în cadrul propriilor forțe. Din 2008, LRA a ucis peste 2400 civili, răpind alți 3400, dintre care mulți sunt copii, și strămutând peste 400 000 persoane din casele lor. De prea multe ori, armatele naționale și forțele de păstrare a păcii ale ONU au lăsat civilii înspăimântați să se confrunte cu amenințarea LRA pe cont propriu. Lipsa unei protecții eficiente a însemnat că unele zone au fost atacate în mod repetat, cum ar fi orașul Doruma din nordul Congo-ului. *(Human Rights Watch – Uganda, Congo, Democratic Republic, Central African Republic, Sudan: „No End to LRA Killings and Abductions”, 23.05.2011)*

3. Dacă există practica recrutării cu forța a tinerilor (sau/și minorilor) pentru a fi trimiși în război și consecința refuzului de a participa la război.

Actorii care luptă pentru protecția copilului au înregistrat 447 cazuri de recrutare a minorilor (incluzând 49 fete) până în acest moment pentru anul 2010, numărul reprezentând aproximativ jumătate din cazurile de recrutare raportate în ultimul meu raport. Această diferență poate fi atribuită creșterii recrutărilor chiar dinaintea integrării FARDC din 2009. Din recrutările ce au avut loc în 2010, 311 au survenit în Provincia Kivu de Nord, 74 în Provincia Kivu de Sud, 60 în Provincia Orientale și 1 în Provincia Bandundu. Un copil se pare că a fost recrutat în Uganda și a fost separat în Kivu de Nord. Printre făptași se numără FARDC, FDLR, PARECO, Mai-Mai, LRA, FRPI/FPJC, CNDP, Poliția națională congoleză, ADF/NALU și elemente armate neidentificate. Majoritatea copiilor recrutați în 2010 au fost folosiți în operațiuni militare, fiind recrutați de mai mult decât odată de către grupuri identice sau diferite. De o importanță deosebită este recrutarea continuă și amenințările re-recrutării, inclusiv din școli, în teritoriile Masisi și Rutshuru, venite din partea fostelor elemente ale CNDP, care au fost integrate în FARDC. De exemplu, în noiembrie 2010 în această zonă, cel puțin 79 copii care fuseseră reunificați cu familiile lor au fost returnați în centre de tranzit din cauza temerii de o nouă recrutare. *(UN Children and Armed Conflict – „Developments in the Democratic Republic of the Congo”, 23.04.2011)*

Folosirea și tratamentul copiilor soldați aplicat de către elemente ale FARDC – în special brigăzi integrate de depistare rapidă compuse în principal de către foști membri ai CNDP – au rămas o problemă. În decembrie, UNGOE a raportat către Consiliul de Securitate al ONU că în timpul anului 2009, Secțiunea de Protecție a Copilului din cadrul MONUC a documentat 686 cazuri de recrutare a copiilor, care puteau fi atribuite FARDC, în comparație cu 631 copii eliberați de către FARDC în timpul aceleiași perioade. FARDC a demonstrat ceea ce secretarul general al ONU a numit „o creștere dramatică” a numărului copiilor din cadrul rândurilor sale în anul 2009. Potrivit raportului secretarului general al ONU din iulie, ce a urmat unei integrare rapide a foștilor rebeli și membri ai milițiilor din 2009, care au adus mulți copii din miliții în rândurile FARDC, „FARDC nu numai că avea cel mai mare număr de copii recrutați în perioada octombrie 2008 – decembrie 2009, dar era de asemenea singura entitate armată pentru care o creștere a recrutării copiilor a fost documentată. Prin contrast, toate celelalte grupuri au arătat o tendință negativă în ceea ce privește recrutarea copiilor soldați, transferându-și copii către FARDC.” *(US Department of State, Congo, Democratic Republic: "Country Report on Human Rights Practices 2010", 08.04.2011)*

4. Sancțiuni în caz de dezertare.

Ca și în cazul codului justiției din 1972, noul cod penal militar conține categorii distincte de dezertare: dezertare simplă, dezertare cu conspirație, dezertare în afara țării, dezertare către o bandă armată și dezertare către inamic sau în prezența inamicului. În plus, sub prevederile noului cod, ca și în cazul celui din 1972, dezertarea pe timp de război sau în condiții excepționale poate fi pedepsită cu moartea. Cu toate acestea, pe timp de pace, sentințele variază de la două luni la 20 ani de „servitudine penală”, depinzând de categoria din care face parte dezertarea, cât și de circumstanțe. *(Immigration and Refugee Board of Canada - Democratic Republic of Congo: „Consequences of deserting the armed forces of the Democratic Republic of Congo, including applicable sanctions”, 26.01.2006)*

Vă aducem la cunoștință că informațiile oferite în mod gratuit de centrul ROCCORD din cadrul Consiliului Național Român pentru Refugiați (CNRR) sunt informații publice, selectate și traduse în urma căutării pe internet. Aceste informații nu rezultă din actele sau evidențele CNRR.

REFERINTE:

Amnesty International, Congo, Democratic Republic: "Amnesty International Report 2011 - The State of the World's Human Rights", 13.05.2011, disponibil la:

<http://www.amnesty.org/en/region/democratic-republic-congo/report-2011>, accesat la 10.10.2011

US Department of State, Congo, Democratic Republic: "Country Report on Human Rights Practices 2010", 08.04.2011, disponibil la:

http://www.ecoi.net/local_link/158147/260581_en.html, accesat la 10.10.2011

UN Security Council, Congo, Democratic Republic: "Report of the Secretary-General on the United Nations Organization Stabilization Mission in the Democratic Republic of the Congo [S/2011/20]", 17.01.2011, disponibil la:

http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1296037539_n1120381.pdf, accesat la 10.10.2011

BBC News, Congo, Democratic Republic: "48 rapes every hour, US study finds", 12.05.2011, disponibil la:

<http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-13367277>, accesat la 10.10.2011

Congressional Research Service, Congo, Democratic Republic: "Background and Current Developments", 29.04.2011, disponibil la:

<http://fpc.state.gov/documents/organization/162754.pdf>, accesat la 10.10.2011

ICRC – DR Congo: „Conflict-related dangers still a daily reality for thousands of people”, 24.11.2011, disponibil la:

<http://www.icrc.org/eng/resources/documents/update/2011/congo-kinshasa-update-2011-11-24.htm>, accesat la 06.12.2011

Human Rights Watch – Uganda, Congo, Democratic Republic, Central African Republic, Sudan: „No End to LRA Killings and Abductions”, 23.05.2011, disponibil la:

http://www.ecoi.net/local_link/160750/264252_en.html, accesat la 06.12.2011

UN Children and Armed Conflict – „Developments in the Democratic Republic of the Congo”, 23.04.2011, disponibil la:

<http://www.un.org/children/conflict/english/drc.html>, accesat la 06.12.2011

Immigration and Refugee Board of Canada - Democratic Republic of Congo: „Consequences of deserting the armed forces of the Democratic Republic of Congo, including applicable sanctions”, 26.01.2006, disponibil la:

<http://www.unhcr.org/refworld/docid/45f1471723.html>, accesat la 06.12.2011

În cazul în care sunt necesare clarificări ulterioare vă stam la dispoziție pentru a vă oferi un răspuns mai detaliat.

Vă informăm că ROCCORD răspunde tuturor cererilor de informații din țara de origine, adresate către CNRR. O cerere de informații poate conține maxim 5 întrebări punctuale. În cazul în care nu au fost găsite informații pe teme solicitate, ROCCORD transmite beneficiarului (avocat, instanța etc.) un răspuns în care se exprimă acest fapt. În caz că numărul solicitărilor de informații din țara de origine depășește capacitatea de munca a personalului nostru, în perioada respectivă, ROCCORD va răspunde solicitării cu un răspuns negativ în care se indică motivele pentru care răspunsul solicitat nu a putut fi furnizat.

ROCCORD oferă răspuns la toate cererile de informații din țara de origine care îi sunt adresate, și evidențiem către factorii de decizie implicați în procedura de azil că răspunsul ROCCORD este singura dovada autentică care atesta ca cererea de informații din țara de origine a fost depusă la CNRR.

Acest raspuns a fost pregatit în urma cercetării informațiilor publice accesibile în prezent la Centrul de Documentare - ROCCORD al CNRR în limita de timp avută la dispoziție. Întrebările adresate se regăsesc în forma în care au fost depuse la CNRR..Traducerea nu a fost efectuată de către traducatori autorizați.

ROCCORD nu își asumă răspunderea pentru cererile netrimise în timp util sau cu adrese de contact mentionate greșit. Răspunsurile oferite sunt menite să vină în sprijinul soluționării cauzelor cu refugiați și au caracter voluntar, fiind rezultatul unor activități specifice cu reguli stricte de cercetare și documentare conform ghidurilor la nivel european cu privire la informațiile din țara de origine.

Răspunsurile sunt oferite cu cel puțin o zi înainte de termenul de judecată prin email sau fax în urma datelor de contact prezentate de solicitant.

Cercetătorii din cadrul centrului ROCCORD au obligația de a respecta confidențialitatea datelor personale ale solicitanților de azil precum și orice altă informație cu care vin în contact.

Acest răspuns a fost trimis direct la data de 06.12.2011.

Contact:

str. Mantuleasa 42, etaj 3, ap. 10, Sector 3, Bucuresti, Cod 023962, Romania

Tel / Fax: + 40.21.312.62.10 / +40.31.405.02.76

roccord@cnrr.ro;